

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน
ตำบลโนนทัน อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู

“ประชาชนมีสุข ปลอดภัยถ้วนหน้า พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สืบสาน
วัฒนธรรม มุ่งพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมธุรกิจชุมชนและการ
ท่องเที่ยว”

คำนำ

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับปัจจุบัน มาตรา ๖๙/๑ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ (๑) ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น หมายถึงแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็น การพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลในแผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบกับกระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

เพื่อให้การดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าว จึงต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑

๑. ด้านกายภาพ
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง
๓. ประชากร
๔. สภาพทางสังคม
๕. ระบบบริหารพื้นฐาน
๖. ระบบเศรษฐกิจ
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๐

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓๒

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑๓๒

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ภาคผนวก

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน (แผนที่ประกอบ)

ที่ตั้ง ตำบลโนนทัน อยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดหนองบัวลำภู อยู่ห่างจากตัวจังหวัดหนองบัวลำภู ๑๑ กิโลเมตร มีจำนวนหมู่บ้าน ๑๐ หมู่บ้าน

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลน้ำพัน	อำเภอหนองวัวซอ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดกับตำบลหมากหญ้า	อำเภอหนองวัวซอ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองอ้อ	อำเภอหนองวัวซอ	จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลหนองบัว	อำเภอเมือง	จังหวัดหนองบัวลำภู

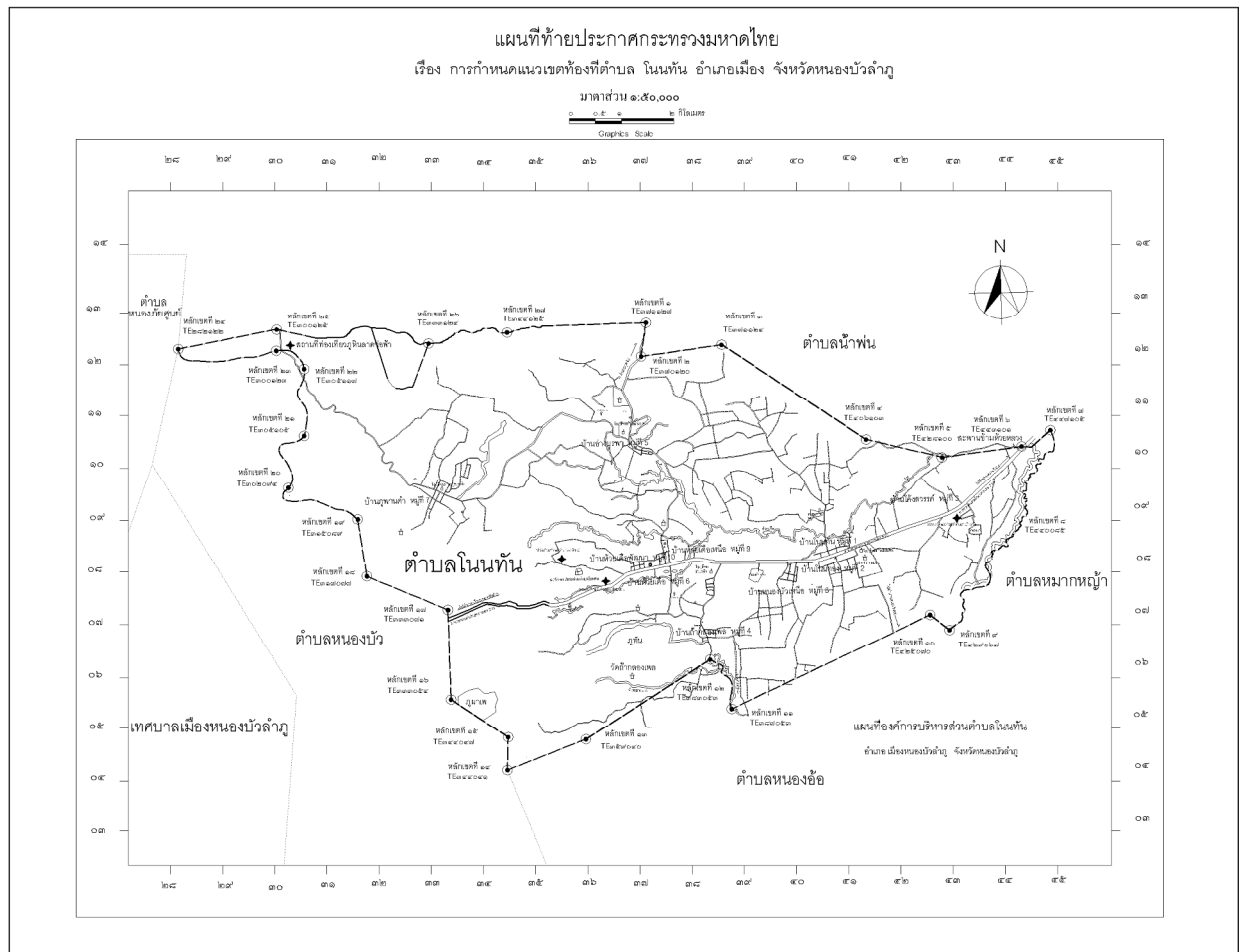
พื้นที่

ตำบลโนนทันมีพื้นที่ทั้งสิ้น ๗๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔๙,๘๑๒.๕ ไร่

จำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน อยู่ในเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน ทั้งหมด ได้แก่

- หมู่ที่ ๑ บ้านโนนทัน
- หมู่ที่ ๒ บ้านโนนทอง
- หมู่ที่ ๓ บ้านโคกสวรรค์
- หมู่ที่ ๔ บ้านถ้ำกลองเพล
- หมู่ที่ ๕ บ้านอ่างบุรพา
- หมู่ที่ ๖ บ้านห้วยเดื่อ
- หมู่ที่ ๗ บ้านภูพานคำ
- หมู่ที่ ๘ บ้านหนองบัวเหนือ
- หมู่ที่ ๙ บ้านห้วยเดื่อเหนือ
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านห้วยเดื่อพัฒนา

แผนที่ตำบลโนนทัน

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบสูงมีบางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลาดตื้นถึงลาดลึก มีความสูงจากทะเลปานกลาง มีพื้นที่ยาวเป็นแนวติดกับเทือกเขาภูพาน ลาดลงไปทางทิศตะวันออก เป็นที่ลาดเชิงเขา ทิศตะวันตกเป็นภูเขาเป็นส่วนมาก มีถนนสายสำคัญผ่านตำบลคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ อุดรธานี - เลย สภาพพื้นดิน ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนปนทรายและลูกรัง ไม่สามารถเก็บน้ำหรืออุ้มน้ำ ในฤดูแล้ง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศในตำบลโนนทัน แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู เช่นเดียวกับตำบลอื่นๆ ในจังหวัดหนองบัวลำภู ได้แก่ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับมรสุมที่พัดผ่านประจำปี จัดอยู่ในประเภทภูมิอากาศแบบพื้นเมืองร้อนเฉพาะฤดู กล่าวคือ จะมีฝนตกเฉพาะในฤดูฝน สลับกับช่วงแห้งแล้งในฤดูหนาวและฤดูฝน

- ฤดูร้อน อยู่ในระหว่างเดือน มีนาคมถึงเมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๔ - ๓๖ องศาเซลเซียส

- ฤดูฝน อยู่ในระหว่างเดือน พฤษภาคมถึงตุลาคม และจะตกมากในเดือน สิงหาคม-กันยายน เนื่องจากอิทธิพลพายุดีเปรสชัน

- ฤดูหนาว อยู่ในระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ อากาศจะหนาวมากในช่วงเดือนธันวาคม-มกราคม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ย ๑๕ - ๑๖ องศาเซลเซียส

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบสะวันนาคือฤดูฝนสลับกับฤดูแล้งอย่างชัดเจน ปริมาณฝนที่ตกในจังหวัดหนองบัวลำภูโดยเฉลี่ยอยู่ในช่วงระหว่าง ๙๗๘.๓ - ๑,๓๔๘.๙ มิลลิเมตรต่อปี อำเภอสุวรรณคูหา มีปริมาณฝนตกโดยเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ อำเภอนากลาง ส่วนพื้นที่ที่มีฝนตกน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอเมือง ซึ่งมีปริมาณโดยเฉลี่ยประมาณ ๙๗๘.๓ มิลลิเมตรต่อปี

๑.๔ ลักษณะของดิน

ทรัพยากรดิน ลักษณะดินส่วนใหญ่ จะมีดินชั้นบนเป็นดินร่วนปนทราย หน้าดินค่อนข้างตื้น ชั้นล่างยังคงความเป็นดินเหนียว ดินลูกรัง มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค - บริโภค เป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันได้ดำเนินการขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภค ของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	๓	แห่ง	สระน้ำ	๒	แห่ง
หนองน้ำ	๓	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	-	แห่ง
ลำคลอง,ลำห้วย	-	แห่ง	บ่อบาดาล	๓	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	๑	แห่ง
แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝาย	๑	แห่ง
อื่นๆ (ระบุ)	-	แห่ง			

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

โดยทั่วไปพื้นที่ป่าในพื้นที่ตำบลโนนทันเป็นป่าเต็งรังสลับกับป่าเบญจพรรณ มีต้นไม้ที่ชาวบ้านปลูกและทางราชการปลูกในวันสำคัญของชาติ ป่าไม้ธรรมชาติยังสามารถเป็นแหล่งอาหารธรรมชาติให้ราษฎรในพื้นที่ได้ตามฤดูกาล เช่น หน่อไม้ เห็ด ผักหวาน เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านโนนทัน	นายพิทักษ์ เบิกบาน
๒	บ้านโนนทอง	นายอุทิศ พรหมแก้ว
๓	บ้านโคกสวรรค์	นายพิชิต วิริยะภาพ
๔	บ้านถ้ำกลองเพล	นายธนภุต ศรีลาวงษ์
๕	บ้านอ่างบุรพา	นายทวิชชัย เกษรมาลา
๖	บ้านห้วยเตือ	นายประเวท ล้อมจันทร์ *กำนัน*
๗	บ้านภูพานคำ	นายจินดา วันทมาตย์
๘	บ้านหนองบัวเหนือ	นายวิสิทธิ์ ภูทองชนะ
๙	บ้านห้วยเตือเหนือ	นายสมพร ศรีภูธร

๑๐	บ้านห้วยเตี๋ยพัฒนา	นายสมพงษ์ กระดานลาด
----	--------------------	---------------------

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน มีทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน แบ่งการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น เป็น ๑ เขตเลือกตั้ง การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งออกเป็น ๑๔ หน่วยเลือกตั้ง ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี

๓. ประชากร

ในปี ๒๕๖๕ จำนวนประชากรในตำบลโนนทัน มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๕๙๙ คน เป็นชาย ๓,๗๗๑คน เป็นหญิง ๓,๘๒๘ คน จำนวนครัวเรือน ๒,๔๓๖ ครัวเรือน
ที่มา : สำนักทะเบียนราษฎร์ อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ข้อมูล ณ วันที่ ๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน/ หลัง	ชาย(คน)	หญิง(คน)	รวม(คน)
๑	บ้านโนนทัน	๓๐๓	๕๒๐	๔๙๘	๑,๐๑๘
๒	บ้านโนนทอง	๒๗๗	๔๕๘	๔๙๘	๙๕๖
๓	บ้านโคกสวรรค์	๑๔๙	๒๐๐	๒๑๐	๔๑๐
๔	บ้านถ้ำกลองเพล	๓๔๐	๕๙๑	๕๗๕	๑,๑๖๖
๕	บ้านอ่างบุรพา	๑๙๐	๓๒๓	๒๙๓	๖๑๖
๖	บ้านห้วยเตี๋ย	๑๕๘	๑๗๑	๒๐๑	๓๗๒
๗	บ้านภูพานคำ	๒๘๑	๔๓๐	๔๐๗	๘๓๗
๘	บ้านหนองบัวเหนือ	๒๐๘	๓๐๒	๓๑๓	๖๑๕
๙	บ้านห้วยเตี๋ยเหนือ	๒๓๓	๓๒๖	๓๒๔	๖๕๐
๑๐	บ้านห้วยเตี๋ยพัฒนา	๒๙๗	๔๕๐	๕๐๙	๙๕๙
รวมทั้งสิ้น		๒,๔๓๖	๓,๗๗๑	๓,๘๒๘	๗,๕๙๙

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ด้านการศึกษาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน มีการจัดการด้านการศึกษาโดย มี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน จำนวน ๒ แห่ง มีโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๔ แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง	ปีการศึกษา ๒๕๖๕		
		หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม(คน)
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านถ้ำกลองเพล	๔	๓๓	๒๒	๕๕

๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยเตือ	๑๐	๓๑	๒๗	๕๘
---	--------------------------------	----	----	----	----

ที่	โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดหนองบัวลำภู	ที่ตั้ง	ปีการศึกษา ๒๕๖๕		
		หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม(คน)
๑	โรงเรียนบ้านโนนทัน	๒	๓๐	๓๔	๖๔
๒	โรงเรียนร่มเกล้า	๔	๑๔๖	๑๕๒	๒๙๘
๓	โรงเรียนบ้านอ่าบุงรพา	๕	๑๖	๑๘	๓๔
๔	โรงเรียนบ้านภูพานคำ	๗	๓๙	๔๗	๘๖

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บ้านหนองบัวเหนือ หมู่ ๘
- สถานพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง ตั้งอยู่บ้านห้วยเตือ หมู่ ๖ และบ้านโนนทัน หมู่ที่ ๑

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลโนนทันไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นแต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชนบ้าง ซึ่งทาง องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าวคือการติดตั้งกล้องวงจรปิด ในจุดที่เป็นจุดเสี่ยง ที่สาธารณะ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่อ อำนวยความสะดวกให้กับประชาชน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัย อย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลโนนทัน จากการที่ทางสถานีตำรวจนครเมืองหนองบัวลำภู ได้แจ้งให้กำกับการบริหารส่วนตำบลโนนทันทราบนั้นพบว่าในเขตพื้นที่มีผู้ที่ติดยาเสพติด แต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันได้ตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินงานเกี่ยวกับการป้องกัน ยาเสพติดทุกปีงบประมาณ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

- องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้
๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
 ๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
 ๓. ประสานงานอำนวยความสะดวกในการจัดทำบัตรผู้พิการ
 ๔. โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
 ๕. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้าน , ห้องน้ำ ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุและผู้พิการ

๔.๖ กลุ่มมวลชน

๑. กลุ่มแม่บ้าน/กลุ่มอาชีพ	จำนวน	๑๘	กลุ่ม
๒. กลุ่มออมทรัพย์หมู่บ้าน	จำนวน	๒	กลุ่ม
๔. กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน	๑๐	กลุ่ม
๕. กองทุนสวัสดิการชุมชน	จำนวน	๑	กลุ่ม
๖. สภาเด็กและเยาวชน	จำนวน	๑	กลุ่ม

๗. กองทุนหลักประกันสุขภาพ	จำนวน	๑	กลุ่ม
๘. กองทุนฌาปนกิจเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	จำนวน	๑	กลุ่ม

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง (ทางบก, ทางน้ำ, ทางราง ฯลฯ)

ในเขตตำบลโนนทัน สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ สลับกับเนินเขา เส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่เป็นเส้นทางถนน ดินลูกรัง กระจายตามแหล่งที่อยู่อาศัยและที่ทำกินของประชาชนในตำบลโนนทัน ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบ้างแต่เป็นส่วนน้อย มีทาง หลวงแผ่นดินจำนวน ๑ สาย คือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๐ ประชาชนสามารถสัญจรไปมาติดต่อกัน ระหว่างตำบล ระหว่างอำเภอและระหว่างจังหวัด

สรุปปัญหาการคมนาคมที่เกิดขึ้นในตำบลโนนทัน ได้ดังนี้

๑. เนื่องจากถนนเชื่อมภายในหมู่บ้านสามารถเป็นทางเชื่อมไปมาระหว่างอำเภอ ทำให้มีรถยนต์บรรทุกผลผลิตทางการเกษตรสัญจรไปมาจำนวนมากทำให้ถนนเสียหายและทรุดโทรมบ่อย

๒. บริเวณที่ชุมชนที่อาศัยติดถนนยังขาดระบบการระบายน้ำและระบบการจัดการน้ำเสียโดยชาวบ้าน และโรงงานอุตสาหกรรมระบายลงถนนหรือพื้นที่ข้างเคียง

๓. การเชื่อมทางจากถนนสายหลัก มีการวางท่อระบายน้ำขนาดเล็กไม่เพียงพอต่อการระบายน้ำจึงทำให้มีการอุดตันจากขยะและตะกอนดิน ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของปัญหาน้ำท่วมขังโดยเฉพาะฤดูฝนและทำให้ถนนบางเส้นทาง

จำนวนถนนในพื้นที่ตำบลโนนทัน จำนวน ๑๘๕ สาย ประกอบด้วย

- ถนนลูกรัง	๖๕	สาย
- ถนนลาดยาง	๑๑	สาย
- ถนนคอนกรีต	๑๐๙	สาย
- สะพาน	๑	แห่ง

๕.๒ การไฟฟ้า

ไฟฟ้าในครัวเรือน มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน แต่ยังไม่ครอบคลุมครัวเรือน ที่แยกออกจากชุมชนไปอยู่ตามไร่นา ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๕ ของครัวเรือนในหมู่บ้าน มีไฟฟ้าถนน ทุกหมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

การประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันมีกิจการประปาบริหารจัดการ ๑ แห่ง บริการประชาชน จำนวน ๔ หมู่บ้าน คือ ม. ๕, ๖, ๙ และ ๑๐ และมีระบบน้ำประปาประจำหมู่บ้านรวม ๖ แห่ง ให้แต่ละหมู่บ้านได้บริหารจัดการเองและสามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๙๐.๙๐ เปอร์เซ็นต์ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันได้นำโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

๕.๔ โทรศัพท์

ปัจจุบันในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน ไม่มีโทรศัพท์สาธารณะเนื่องจากประชาชน นิยมใช้โทรศัพท์ส่วนบุคคลแทนซึ่งสามารถติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วและสามารถใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้ เช่น โทรศัพท์มือถือ สำหรับสถานที่ราชการยังคงใช้ระบบโทรศัพท์พื้นฐานในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ระบบโลจิสติกส์ (Logistics)

การขนส่ง มีรถโดยสารประจำทางระหว่างจังหวัด สายอุดรธานี – เลย และ อุดรธานี – ชุมแพ การคมนาคมสะดวกสามารถใช้รถ โดยสารประจำทางเดินทางไปยังจังหวัดได้สะดวก

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร คือ ทำนา ทำไร่ ทำสวน เลี้ยงสัตว์ ค้าขาย เครื่องปั้นดินเผา และรับจ้างทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเคลื่อนย้ายแรงงานออกนอกพื้นที่หลังฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของตำบลโนนทัน คือ มันสำปะหลัง, อ้อย, ข้าว, มะเขือเทศ, ลำไย, มะขาม, มะม่วง และพืชผักทางการเกษตร

๖.๒ การประมง

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันไม่มีการประมง เป็นการจับสัตว์น้ำจืด ตามธรรมชาติ บริเวณในครัวเรือนตามฤดูกาลเท่านั้น และนำมาขายที่ลานค้าชุมชน มีแหล่งน้ำจืด เช่น ห้วย คลอง หนอง บึง ที่สามารถจับสัตว์น้ำจืดเป็นอาหารได้

๖.๓ การปศุสัตว์

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือน และประกอบเป็นอุตสาหกรรม ๑ แห่ง เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ เพื่อจำหน่ายและบริโภคเองในครัวเรือน

๖.๔ การบริการ

ในหมู่บ้านมีร้านซ่อมรถและเครื่องยนต์ มีร้านอาหาร มีร้านตัดผมขนาดเล็กทุกหมู่บ้าน และมีปั้มน้ำมันขนาดใหญ่ ๑ ปั้ม ขนาดเล็ก ๒ ปั้ม

๖.๕ การท่องเที่ยว

๑. พิพิธภัณฑ์หอยหิน ๑๕๐ ล้านปี และไดโนเสาร์โนนทัน
๒. ตลาดประชารัฐลานค้าชุมชนห้วยเตือ จังหวัดหนองบัวลำภู
๓. พิพิธภัณฑ์อัฐบริหารหลวงปู่ขาว อนาลโย
๔. พิพิธภัณฑ์อัฐบริหารหลวงปู่บุญเพ็ง เขมาภิรโต
๕. ศูนย์การเรียนรู้ สฤปภูซาง
๖. ภูหินลาดข้อฟ้า
๗. ศาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
๘. สวนอุทยานไดโนเสาร์กลางแจ้ง (Dino Park)

๖.๖ อุตสาหกรรม

๑. โรงงานไพบูลย์
๒. โรงงานรับซื้อน้ำยางพารา CHC rubber

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตาราง องค์กร / กลุ่มอาชีพในตำบลโนนทัน

กลุ่ม	ที่ตั้ง (หมู่ที่)
กลุ่มปลูกยางพารา บ้านโนนทอง	๒
กลุ่มทอผ้าบ้านห้วยเตือ	๔
กลุ่มหัตถกรรมปั้นหม้อดิน	๓

กลุ่มกลองยาว บ้านถ้ำกลองเพล	๔
กลุ่มโหมสเทย์ บ้านห้วยเตือเหนือ	๙
กลุ่ม	ที่ตั้ง (หมู่ที่)
กลุ่มปุยชีวภาพ บ้านห้วยเตือเหนือ	๙
กลุ่มนวดแผนไทย บ้านห้วยเตือ	๙
กลุ่มยางแปลงใหญ่	๙
กลุ่มลูกประคบ	๔
กลุ่มเกษตรปลูกผักปลอดสารพิษ บ้านถ้ำกลองเพล	๔
กลุ่มทอผ้า บ้านถ้ำกลองเพล	๔
กลุ่มแปรรูปหน่อไม้	๔
กลุ่มกล้วยตาก	๔
กลุ่มแจ่วบอง	๔
กลุ่มกล้วยฉาบ บ้านถ้ำกลองเพล	๔
กลุ่มจักรสาน	๔
กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม	๔
กลุ่มกล้วยฉาบ บ้านห้วยเตือพัฒนา	๑๐

๖.๘ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๕๐ ปี อยู่ในวัยกำลังแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้ง แรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือขาดประชากรที่ใช้แรงงาน เนื่องจากตำบลโนนทันเป็น ตำบลที่มีเศรษฐกิจฐานรากที่ดี ในพื้นที่ทำการเกษตรและทำการค้าขายผลผลิตทางการเกษตรเอง จึงขาดแรงงานที่รับจ้างทั่วไป

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลโนนทัน นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัด แห่ง สำนักสงฆ์ แห่ง ดังนี้

ลำดับ	ชื่อศาสนสถาน	สถานที่ตั้ง	
		บ้าน	หมู่ที่
๑	วัดสิริสาวัน	บ้านโนนทอง	๒
๒	วัดถ้ำกลองเพล	บ้านถ้ำกลองเพล	๔
๓	วัดถ้ำหมากหมาง	บ้านถ้ำกลองเพล	๔
๔	วัดช่องทอง	บ้านถ้ำกลองเพล	๔
๕	วัดภูน้อย	บ้านห้วยเตือ	๖
๖	วัดอุทุมพรพิชัย	บ้านห้วยเตือเหนือ	๙
๗	วัดถ้ำอ่างบูรพาศิลาอาสน์	บ้านอ่างบูรพา	๕
๘	วัดถ้ำน้ำทิพย์	บ้านภูพานคำ	๗
๙	สำนักสงฆ์หลวงปู่ลี กุศลธโร(วัดภูกขาม)	บ้านภูพานคำ	๗

๑๐	สำนักสงฆ์วัดป่าภูพานคำ	บ้านภูพานคำ	๗
๑๑	สำนักสงฆ์ภูซ้อฟ้า	บ้านภูพานคำ	๗
ลำดับ	ชื่อศาสนสถาน	สถานที่ตั้ง	
		บ้าน	หมู่ที่
๑๒	สำนักสงฆ์ถ้ำเทพนิมิต	บ้านห้วยเตือ	๖
๑๓	สำนักสงฆ์ภูยาซีนิลกาล	บ้านห้วยเตือ	๖
๑๔	สำนักสงฆ์เขาไกรราศ	บ้านห้วยเตือ	๖
๑๕	สำนักสงฆ์มอกระโดน	บ้านห้วยเตือพัฒนา	๑๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีทำบุญเบิกบ้าน ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีบุญเดือนสาม (พระเวสสันดีชาดก) ประมาณเดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน
- ประเพณีวันสงกรานต์ ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีบุญกฐิน หลังจากวันออกพรรษา ๑ เดือน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๑. ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน วิธีประกอบอาหารผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (คอมมิวนิสต์) เช่น หลามปลา หลามไก่ และหลามข้าว

๒. อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทอผ้าไหม ผ้าฝ้ายย้อมคราม ผ้าฝ้ายลายลูกแก้ว

๓. อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทำเครื่องปั้นดินเผา

๔. อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทำลูกประคบ

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

๑. เครื่องปั้นดินเผา

๒. ผลิตภัณฑ์กล้วยแปรรูป เช่น กล้วยฉาบ กล้วยตาก กล้วยเบรคแตก กล้วยบั้งยัดไส้

๓. ผ้าฝ้ายทอมือบ้านห้วยเตือ และบ้านถ้ำกลองเพล

๔. อาหารป่าตามฤดูกาลที่ตลาดประชารัฐลานค้าชุมชนห้วยเตือ เช่น เห็ดระโงก เห็ดเผาะ หน่อไม้ หวาย ผักหวาน ไข่มดแดง แม่เป้งมดแดง กระบก ฯลฯ

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ แหล่งน้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค – บริโภคเป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน แหล่งน้ำผิวดิน ในการผลิตน้ำประปามีสำนวนน้อยที่ใช้ระบบน้ำใต้ดิน น้ำบาดาล

น้ำสำหรับการเกษตร ใช้น้ำฝนตามฤดูกาลและแหล่งน้ำผิวดินขนาดเล็ก เช่น ลำห้วย สระ

๘.๒ ป่าไม้ และ ภูเขา

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทันมีป่าสาธารณะ ที่เป็นพื้นที่คาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่ทหาร ชาวบ้านสามารถเข้าไปเก็บพืชผักตามฤดูกาลได้ เช่น ภูหินลาดซ้อฟ้าซึ่งเป็นพื้นที่ของเทือกเขาภูพาน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีอนาคตประเทศไทยเพื่อความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๙ กับยุทธศาสตร์ชาติภายหลังผลประชามติเมื่อวันที่ ๗ ส.ค.๕๙ (ผู้มาออกมาใช้สิทธิ์ร้อยละ ๕๙.๔ หรือ ๒๙.๗ ล้านคนจากผู้มีสิทธิ์ประมาณ ๕๐ ล้านคนโดยจำนวน ๑๖.๘ ล้านคนหรือร้อยละ ๖๑.๓๕ เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญ) “ยุทธศาสตร์ชาติ” จะเป็นกรอบอย่างหนึ่งในการจัดทำนโยบายและการจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลชุดต่อไปเช่นมาตรา ๖๕ รัฐ พึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตาม หลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดัน ร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวการจัดทำการกำหนดเป้าหมายระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมายและสาระที่พึงมีใน ยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติทั้งนี้กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วยยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้มาตรา ๒๗๕ ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำกฎหมายตาม มาตรา ๖๕ วรรคสองให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้และดำเนินการจัด ทายุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับสถานะและทิศทางการ ปรับตัวของประเทศไทย

สถานะด้านเศรษฐกิจ

อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยรวมอยู่ในอันดับที่ ๓๐ จาก ๖๐ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่มาเลเซียอยู่อันดับที่ ๑๔ และสิงคโปร์อันดับที่ ๓ โดยสมรรถนะทางเศรษฐกิจและประสิทธิภาพ ภาคเอกชนอยู่ในอันดับที่ดีในขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและ การศึกษาอยู่ในอันดับที่ไม่ดีมีสัดส่วนภาคบริการต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสูงสุดเปิดโอกาสให้ ประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการเศรษฐกิจสร้างสรรค์และดิจิทัลแม้ว่าตกอยู่ในฐานะที่มีคู่แข่งทาง การค้าในตลาดโลกจำนวนมากขึ้นแต่มีแนวโน้มขยายอุปสงค์ภายในประเทศโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ ภาคเกษตรของไทยยังเป็นแหล่งผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญกำลังปรับตัวสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เพราะประสิทธิภาพและต้นทุนการผลิตของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่งรวมทั้งการเป็นสังคมผู้สูงอายุทำให้ แรงงานภาคเกษตรลดลงการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมศักยภาพที่เป็นฐานรายได้เดิมกำลังปรับตัวเข้าสู่การใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงในทุกขั้นตอนของการผลิตและสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อรองรับ การเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้สร้างสรรค์และดิจิทัลการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการมีบทบาทมากขึ้นตามลำดับใน ระบบเศรษฐกิจไทยนำไปสู่การเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading Nation) บนฐานดิจิทัล

สถานะด้านสังคม

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ทำให้ภาระการคลังเพิ่มขึ้นอัตราการพึ่งพาของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นมีแนวโน้มพึ่งพาแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านและสามารถขยายตลาดสินค้าผู้สูงอายุในประเทศ

การพัฒนาคนของประเทศไทยมีแนวโน้มอย่างต่อเนื่องคนไทยมีการศึกษาเพิ่มสูงขึ้นมีสุขภาพดีขึ้นได้รับหลักประกันสุขภาพทั่วถึงแต่ยังต่ำกว่าหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียผลิตภาพการผลิตแรงงานไทยยังต่ำกว่าความต้องการกำลังคนที่มีทักษะและองค์ความรู้สูงทั้งปริมาณและคุณภาพเพิ่มมากขึ้นและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ แต่ไทยสามารถดึงดูดแรงงานจากต่างประเทศและต้องป้องกันการรั่วไหลแรงงานทักษะสูงสู่ประเทศที่มีค่าแรงสูงกว่า

ความยากจนและความเหลื่อมล้ำลดลงแต่ยังเป็นสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นภายใต้ยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ เพราะคนที่มีทักษะสูงจะมีรายได้เพิ่มขึ้นแต่คนที่มีทักษะต่ำจะตกงานเพราะหุ่นยนต์จะเข้ามาทำงานแทน สังคมไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกระแสวัฒนธรรมต่างชาติที่หลากหลายเพราะขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีเพื่อปรับเปลี่ยนค่านิยมและพฤติกรรมให้สามารถปรับตัวเข้ากับกระแสใหม่ของโลกได้

สถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาวะโลกร้อนเป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพวิกฤตน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้เกิดภัยพิบัติให้รุนแรงมากขึ้น ทุนทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมและความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรจะมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น การบริหารจัดการน้ำทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพยังขาดประสิทธิภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติได้รับการแก้ไขแต่โดยรวมยังมีสภาพเสื่อมโทรมประเทศก้าวสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการเศรษฐกิจ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๑.ด้านความมั่นคง

- ๑.๑.เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- ๑.๒.ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- ๑.๓.การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- ๑.๔. การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- ๑.๕. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- ๑.๖.การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- ๑.๗.การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- ๒.๑ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจส่งเสริมการค้าการลงทุนพัฒนาสู่ชาติการค้า
- ๒.๒ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการเสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืนและส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒.๓ การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนา SMEs สู่อุตสาหกรรม

๒.๔ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

๒.๕ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการวิจัยและพัฒนา

๒.๖ การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา

๓.ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๓.๑ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๒ การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓.๓ ปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

๓.๔ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

๓.๕ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๔.ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

๔.๑ สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๔.๒ พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๔.๓ มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๔.๔ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๕ พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๒ วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๕.๓ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๔ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕ การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕.๖ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๖.๑ การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม

๖.๒ การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

๖.๓ การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

๖.๔ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๕ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ

๖.๖ ให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล

๖.๗ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๖.๘ ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategylinkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์

ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไร เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมวดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกย่องแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมุดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนาหลักกับเป้าหมายหลัก

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของอบต.มีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือนมีสม่ำเสมอที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึด

กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑ แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาคโดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่รัฐประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พัฒนาที่ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการพัฒนาบูรณาการพื้นที่เพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๑.๓.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด คือ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดหนองคาย และจังหวัดบึงกาฬ (จังหวัดบึงกาฬก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔) โดยมีจังหวัดอุดรธานีเป็นที่ตั้งศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ และสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานีเป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

๑. วิสัยทัศน์

“เป็นศูนย์กลางการพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์และการเกษตรปลอดภัยที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

๒. พันธกิจ

๑. สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุนของภาคเอกชน และ SMEs เพื่อให้ภาคเอกชนและผู้ประกอบกิจการ SMEs มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาที่เชื่อมโยง จากภาครัฐสู่ภาคเอกชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นหลัก
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น ความเหลื่อมล้ำทางสังคมลดลง มุ่งกระจายรายได้ พัฒนาแรงงานให้มีทักษะ มีความรู้ มีฝีมือและมีผลผลิตทางการผลิตสูงขึ้น ส่งเสริมการท่องเที่ยวและฟื้นฟูอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม สร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสร้างความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร เพื่อให้ประชาชนหลุดพ้นจากความยากจน และสามารถพึ่งพาตนเองได้
๓. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และการขนส่งสินค้าภาคการเกษตร ให้มีความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรมและประวัติศาสตร์เชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชน และให้ชุมชนได้มีบทบาทในการบริหารจัดการได้ร่วมเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาทุนมนุษย์ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และประชาชน เพื่อยอมรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้เป็นบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เป็นแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ เสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว การตลาด การผลิตและการลดต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตร
๕. กระจายรายได้สู่ชุมชน ส่งเสริมการตลาด OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจระหว่างสังคมเมืองกับชุมชน สร้างการพึ่งพาตนเองให้กับชุมชนท้องถิ่นเพื่อหลุดพ้นจากความยากจน
๖. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ ซึ่งเป็นฐานการผลิต ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น เพิ่มมูลค่าการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นคง ด้านอาหาร และพลังงาน สร้างโอกาสในการอาชีพ และสร้างงานและความมั่นคงด้านรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่และลดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองหลวงและภูมิภาคอื่น
๗. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและการนำนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อยอดการผลิตและลดต้นทุนภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดจนนำมาใช้เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศพัฒนาสู่เกษตรอินทรีย์ตลอดจนสามารถใช้เทคโนโลยีและความทางด้านวิทยาศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๘. ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคืนความสมบูรณ์ของป่าไม้ แหล่งน้ำ ดิน อากาศ ทั้งในเชิงปริมาณ และคุณภาพ รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ประมง ปศุสัตว์ ปลอดภัยจากสารพิษ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร บนพื้นฐานการบริหารจัดการ ที่มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. เป้าประสงค์ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. สร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวมากขึ้น ประชาชนพึ่งพาตนเองได้และหลุดพ้นจากความยากจน

๒. ทุกภาคส่วนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๓. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ โดยเป็นสินค้าเกษตรปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑: การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ การผลิต และการบริการ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เศรษฐกิจมีการขยายตัวมากขึ้น

๒. ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๓. มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวที่เพิ่มขึ้น

๓. โรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

๑. กระตุ้นเศรษฐกิจด้วยกลไกการตลาด ส่งเสริมการค้าและการลงทุนระดับผู้ผลิต ผู้ประกอบการ SMEs OTOP และวิสาหกิจชุมชน ให้มีศักยภาพในการแข่งขันที่สูงขึ้น ควบคู่ไปกับการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒: ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ในเรื่องของอารยธรรม ประวัติศาสตร์วัฒนธรรมและประเพณี ของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดเพิ่มมากขึ้น

๒. ภาคบริการ ธุรกิจโรงแรม ที่พัก และชุมชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

๒. อัตราการขยายตัวรายได้ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์กลยุทธ์ที่ ๒

๑. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่เป็นจุดขายหรือ Land Mark ของสถานที่ท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัด เพื่อสร้างรายได้ทางด้านการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชนบนเส้นทาง(Routes) การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๓: เพิ่มศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อการแข่งขัน

เป้าประสงค์ของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น

๒. แปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยต่อเกษตรกรและผู้บริโภคมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม มีการขยายตัวมากขึ้น

๒. จำนวนแปลง/ฟาร์มผลผลิตทางการเกษตรสำคัญที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP (Good Agriculture Practices) เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อสนับสนุนเกษตรกร ประมง และปศุสัตว์ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒.ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาด และยกระดับภาคการเกษตรเกษตรสู่การเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู ระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ (Vision) “ หนองบัวลำภู เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว ” วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดหนองบัวลำภู
แผนพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด (Vision) “หนองบัวลำภู เมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๒. พัฒนาสังคม เศรษฐกิจฐานราก การเกษตร การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมเพื่อความสะอาด เพื่อให้เป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม คุ่มค่า และยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบของสังคม
๖. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของจังหวัด

เมืองท่องเที่ยว (เชิงประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ ธรรมชาติ)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด (Strategic Issue)

- ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการยกระดับคุณภาพชีวิต
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้าการลงทุน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

ตัวชี้วัด (KPI) ค่าเป้าหมาย(Target) และกลยุทธ์ (Strategy) รายประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการยกระดับคุณภาพชีวิต

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. คะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-net ทุกระดับ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน
๒. ระดับความรู้ปัญญา (IQ) ของนักเรียนในจังหวัดหนองบัวลำภู ไม่ต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน
๓. ครีวเรือนมีรายได้ ผ่านเกณฑ์ทุกครัวเรือน
๔. ผู้ว่างงานในกำลังแรงงานลดลงร้อยละ ๑ ต่อปี
๕. ประชากรผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาสได้รับการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐ ร้อยละ ๑๐๐
๖. มีศูนย์พัฒนาอาชีพและส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นจำนวน ๓ แห่งต่อปี (ทุกหมู่บ้าน)
๗. จำนวนแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพและฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี
๘. ประชากรเป็นโรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อ (ต่อแสนประชากร) ลดลงร้อยละ ๐.๒๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑.สร้างโอกาสการศึกษาให้ประชาชนอย่างทั่วถึง และเร่งรัดยกระดับคุณภาพ ผู้เรียนสู่ มาตรฐานสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนด้วยกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE
๓. พัฒนาศักยภาพของครัวเรือนและชุมชนในการประกอบสัมมาชีพตามแนวทางปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) จนเป็นวิถีชีวิต
๔. สร้างโอกาสการเข้าถึงระบบประกันสังคมและสวัสดิการของรัฐ

๕. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในสังคมทุกช่วงวัยและผู้พิการพัฒนาให้มี ความเข้มแข็งตลอดชีวิต
๖. พัฒนาศักยภาพแรงงาน/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้พิการ ให้มีอาชีพและมีรายได้
๗. ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพประชาชน

๒. ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
๒. รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔ ต่อปี
๓. พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้นเป็น ๓,๐๐๐ ไร่ต่อปี
๔. พื้นที่ได้รับประโยชน์จากชลประทานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
๕. กลุ่ม/องค์กรวิสาหกิจชุมชนมีการใช้พลังงานทดแทน เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๓. พัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิต ผู้ประกอบการด้วยองค์ความรู้ นวัตกรรมและส่งเสริม การตลาด
๔. ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิตภาคการเกษตร
๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน

๓. ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. ส่งเสริมและยกระดับประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๓. พัฒนาและยกระดับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
๔. สร้างและพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของ พื้นที่
๕. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

๔. ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. ปริมาณขยะลดลงร้อยละ ๗ ต่อปี
๓. อัตราสารเคมีอันตรายตกค้างในสิ่งแวดล้อมลดลงร้อยละ ๕๐

แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ
๓. บริหารจัดการขยะและน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อความสงบสุข

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. คดีชีวิต ร่างกาย เพศและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ลดลงร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
๒. สัดส่วนคดีอาชญากรรม ลดลงร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

๔. จำนวนอาสาสมัครและเครือข่ายภาคประชาชนในการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหา อาชญากรรมและยาเสพติดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์ภายใต้ประเด็นการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการนำกระบวนการยุติธรรมทางเลือกมาใช้ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทให้ชุมชน
๒. เสริมสร้างพลังทุกภาคส่วนในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด
๓. ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุบนท้องถนน

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภู (พ.ศ.

๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์(vision)

“หนองบัวลำภูเป็นเมืองน่าอยู่ เคียงคู่ธรรมชาติ ประชาชนฉลาดทำกิน ในดินแดนสันติสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาระบบโครงสร้างการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และระบบการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพ
๒. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ปันฟู และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน
๓. สนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและการสาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้

เป้าประสงค์รวม

ประชาชนจังหวัดหนองบัวลำภูมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคงปลอดภัยในการดำรงชีพ ด้วยรายได้หลักจากการเกษตรและการท่องเที่ยวภายใต้การพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น และส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตาม หลักเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัย

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลง
๒. อัตราการป่วยด้วยโรคที่สำคัญ เช่น เบาหวาน ลดลง
๓. จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
๔. ประชากรผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๕. จำนวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพของครัวเรือนและชุมชนในการประกอบอาชีพ

๒. ส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพประชาชน
๓. พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๔. สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับคนในสังคมทุกช่วงวัยและผู้พิการ พัฒนาให้มีความเข้มแข็ง ตลอดชีวิต
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม และเสริมสร้างจิตสำนึกในการลดอุบัติเหตุอุบัติภัย ให้กับประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์และยั่งยืน
๒. บริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำ,อากาศ) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
๓. ปริมาณขยะลดลงร้อยละ ๗ ต่อปี
๔. พื้นที่ได้รับประโยชน์จากระบบชลประทาน/กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีส่วนร่วม
๒. อนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำ
๓. บริหารจัดการขยะและน้ำเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว
๓. ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพและมุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และสืบสาน ร้อยละ ๕๐ ต่อปี
๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๓. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๔. ประชาชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นของจังหวัดหนองบัวลำภู
๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่
๓. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การตลาดด้านการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และรายได้ของเกษตรกร
 ๒. เพิ่มพื้นที่เกษตรอินทรีย์
 ๓. สร้างความเข้มแข็งของกลุ่มอาชีพและผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดย่อม
 ๔. เพิ่มศักยภาพการผลิตและมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน การบริการ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ขยายตัวร้อยละ ๔ ต่อปี
 ๒. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๓. พื้นที่เกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น เป็น ๓๐,๐๐๐ ไร่

๔. มีการรวมกลุ่มอาชีพเพิ่มขึ้น ๓๐ กลุ่มต่อปี

กลยุทธ์การพัฒนา/แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพและยกระดับผู้ผลิตผู้ประกอบการด้วยองค์ความรู้นวัตกรรมและการ ส่งเสริมการตลาด

๒. พัฒนาเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบอย่างยั่งยืน

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อสร้างความเข้มแข็ง แผนผังความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดหนองบัวลำภูระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (Vision) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

“ประชาชนมีสุข ปลอดภัยถ้วนหน้า พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
สืบสานวัฒนธรรม มุ่งพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมสุขภาพชุมชนและการท่องเที่ยว”

คำขวัญตำบลโนนทัน

พิพิธภัณฑสถาน	แดนดินไดโนเสาร์	หลวงปู่ขาวแดนธรรม
หัตถกรรมปั้นหม้อดิน	ถิ่นลำไยหวาน	สวยตระการช่อฟ้า

พันธกิจของการพัฒนาท้องถิ่น (Mission)

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ จัดสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้านให้เพียงพอตามความจำเป็น ซ่อมสร้างปรับปรุงถนน และไฟฟ้าที่จำเป็นทางการเกษตร

๑.๒ ปรับปรุงการสาธารณสุขโรค แหล่งน้ำประปาในหมู่บ้านให้มีน้ำสะอาดใช้อุปโภค ทุกครัวเรือน

๑.๓ จัดให้มีแหล่งน้ำอย่างเพียงพอแก่การเกษตรและตลอดฤดูกาลเพาะปลูก

๑.๔ มุ่งมั่นแก้ไขปัญหาที่ดินทับซ้อนระหว่างรัฐ(ทหาร) กับประชาชน

๒. การพัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ ส่งเสริม สนับสนุนการให้สวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพความพิการ เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล และจัดหาและสนับสนุนงบประมาณในการดูแลผู้ด้อยโอกาสในตำบล

๒.๒ ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาผลิตผลและผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพต่างๆในตำบลโนนทัน

๒.๓ ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาในระดับปฐมวัย ตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการที่กำหนด

๒.๔ เสริมสร้างพัฒนาการที่ดีของเด็กและเยาวชนโดยการสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

๒.๕ ส่งเสริมการบริหารด้านสาธารณสุข โดยเน้นการป้องกันโรคติดต่อ และสนับสนุนการดำเนินงานและ กิจกรรมของ อสม. และสาธารณสุขมูลฐาน

๒.๖ ดูแลจัดหาที่อยู่อาศัยให้ผู้ที่ไม่มียู่อาศัยเป็นของตนเองตามความเหมาะสม

๓. การบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ และจัดระเบียบชุมชน

๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และจัดให้มีระบบเสียงตามสายของอบต.

๓.๒ ส่งเสริม สนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมของ อบปร. และศูนย์เฝ้าระวังในหมู่บ้านทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

๔. ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

๔.๑ ผลักดันงบประมาณสร้างตลาดซื้อขายยางพาราในตำบลโนนทัน อย่างเป็นธรรม

๔.๒ กระตุ้นการลงทุนเชิงพาณิชย์

๔.๓ ส่งเสริมให้ตำบลเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในระดับจังหวัด ระดับประเทศ และพัฒนาภูมิทัศน์ภูหินลาด
ขอให้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ จัดสรรงบประมาณดูแลปรับปรุงที่สาธารณประโยชน์ และเฝ้าระวังป้องกันภัยธรรมชาติต่างๆ

๕.๒ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น ป้องกันและขจัดมลภาวะ

๖. เชิดชูศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ ทำนุบำรุงโบราณสถาน โบราณวัตถุและพิพิธภัณฑสถานในท้องถิ่น ปรับปรุงแหล่งขุดค้นพบและ
พิพิธภัณฑสถาน หอยหิน ๑๕๐ ล้านปี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับประเทศ

๖.๒ เชิดชูส่งเสริมจารีตประเพณีและวัฒนธรรมชุมชนและงานวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วัน
ผู้สูงอายุ วันเด็กแห่งชาติ ฯ

๖.๓ ส่งเสริมพัฒนา งานเทศกาลเที่ยวหอยหิน กินลำไย ไหว้หลวงปู่ขาวให้เป็นงาน
เทศกาล ระดับประเทศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนตำบลโนนทัน

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Goals)

๑. ประชาชนได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุปโภค บริโภค อย่างทั่วถึง

๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย

๔. เพื่อการวางแผนและส่งเสริม การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกรรม

๕. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว อนุรักษ์ เผยแพร่ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗. เพื่อให้ประชาชนได้รับการ
สาธารณะอย่างทั่วถึง

๒.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นตามหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

๑. การจัดทำแผนแม่บทชุมชน และส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรชุมชนทุกระดับ

๒. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มอาชีพ ผลิตภัณฑ์ชุมชน และประชาชนทั่วไป

๓. พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาดแก่สินค้าที่ผลิตในชุมชน

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมในครอบครัว และหัตถกรรมไทย

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน

๖. สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ หรือการรวมกลุ่มในรูปแบบอื่นๆ

๗. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง

๘. ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์การเรียนรู้ชุมชน

๙. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

๑๐. การพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจและบริการการท่องเที่ยว

๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีด้านการเกษตร

๑๒. การปรับปรุงและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร
๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชนและมลพิษต่างๆ
๔. พัฒนาและดูแลรักษาที่สาธารณะ เพื่อเป็นศูนย์สุขภาพหรือศูนย์เรียนรู้ของชุมชน
๕. พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา
๓. สร้างเสริมสุขภาพอนามัย เด็ก เยาวชน ประชาชน และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ
๔. จัดระบบบริการทางการแพทย์ และสาธารณสุข
๕. การพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. พัฒนาศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด
๘. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี คนชรา คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส
๙. เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
๑๐. ส่งเสริมแพทย์แผนไทย และสมุนไพรไทย
๑๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อ
๑๒. ส่งเสริมการดูแลสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ
๑๓. สนับสนุนศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนท้องถิ่น
๑๔. ส่งเสริมการสนับสนุนการนำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการบริหารจัดการ
๑๕. การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพิจารณาข้อพิพาททางการปกครอง
๑๖. การบริการประชาชน
๑๗. การส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬา และนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆ
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรม การละเล่นท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน
๓. ส่งเสริมการจัดเทศกาล และงานประเพณีที่สำคัญของท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis) /Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านผังเมือง ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จากการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก ได้นำแนวคิดจากการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลท่านบ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis จากที่ประชุม สรุปผลได้ดังนี้ในการวิเคราะห์ศักยภาพและโอกาสการพัฒนา เป็นการนำหลักเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูลเพื่อนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ โดยพิจารณาปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายในขององค์การบริหารส่วนตำบล จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ปัจจัยสภาวะแวดล้อมภายนอก โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึง จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพและกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องกับสถานการณ์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่านบ ดังนี้

Strengths (จุดแข็ง)

๑. ทนทางสังคมมีมาก เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์กรชุมชนต่าง ๆ
๒. มีสถานศึกษาเกือบทุกระดับทั้งภาครัฐและเอกชนในบริเวณใกล้เคียงตำบลท่านบ
๓. ความสัมพันธ์ในชุมชนยังยึดหลักบ้าน วัด โรงเรียน
๔. เป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรได้แก่ พืชผัก ผลไม้
๕. มีพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำการเกษตร
๖. พื้นที่ตำบลตั้งอยู่ใกล้แหล่งเศรษฐกิจ การค้า
๗. เป็นสังคมเครือญาติ
๘. ดินมีคุณภาพ
๙. มีแหล่งท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลและชุมชน

Weaknesses (จุดอ่อน)

๑. เกษตรกรถือครองที่ดินน้อย
๒. ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๓. ขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร
๔. ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือบางสาขา
๕. พื้นที่เป็นที่ราบสูง สลับภูเขา
๖. ประชากรวัยหนุ่มสาวอพยพไปทำงานต่างถิ่น และต่างประเทศ
๗. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบางส่วนเสื่อมโทรม
๘. เกษตรกรบางส่วนขาดการพัฒนากระบวนการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ทำให้ขาดโอกาสในการเพิ่มมูลค่าและยังไม่มีตลาดรองรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอย่างแท้จริง
๙. องค์การบริหารส่วนตำบลโนนทัน มีพื้นที่กว้างขวาง มีงบประมาณจำกัดในการพัฒนา ปรับปรุงซ่อมแซม ทำให้ไม่สามารถดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานได้หมดตามความต้องการของประชาชน

๑๐. ประชาชนไม่มีความตื่นตัวทางการเมือง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

Opportunities (โอกาส)

๑. อยู่ใกล้เมืองใหญ่ เป็นเมืองหน้าด่านของจังหวัดหนองบัวลำภู
๒. ยังคงมีร่องรอยและยึดถือวัฒนธรรมดั้งเดิม
๓. กฎหมายการกระจายอำนาจ ทำให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินงานต่าง ๆ ได้รวดเร็ว คล่องตัว ได้มากขึ้น
๔. มีสื่อข้อมูลข่าวสารและสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ จากสถานีวิทยุโทรทัศน์ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว
๕. ได้รับงบประมาณจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในหลายโครงการ เช่น งบประมาณพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจากกลุ่มจังหวัดฯ งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู
๖. รัฐบาลส่งเสริมทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กองทุนพัฒนาสตรี

Threats (อุปสรรค)

๑. การจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลมายัง อบต. ยังไม่เพียงพอกับการดำเนินภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน
๒. สถานการณ์ทางการเมืองในปัจจุบันของประเทศยังไม่มีมั่นคง มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอยู่ตลอดซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม
๓. การเกิดภัยธรรมชาติส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตของประชาชน
๔. เทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้เยาวชนหมกมุ่น ไม่ให้ความสนใจกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว
๖. มลพิษทางอากาศ, น้ำเสียจากพื้นที่ใกล้เคียง
๗. ปัจจัยการผลิตหรือต้นทุนการผลิตมีราคาสูง/ราคาผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

อัตลักษณ์และตำแหน่งการพัฒนาของตำบลโนนทัน

๑.๑ อัตลักษณ์ของตำบลโนนทัน

- ๑.๑.๑ สถานที่ตั้งที่ราบภูเขา
- ๑.๑.๒ พื้นที่เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดหนองบัวลำภูและจังหวัดอุดรธานี
- ๑.๑.๓ มีแหล่งอาหารตามฤดูกาลที่เพียงพอ
- ๑.๑.๔ มีวิถีชีวิตสังคมชนบท
- ๑.๑.๕ มีสถานที่ท่องเที่ยวระดับจังหวัด

๑.๒ ตำแหน่งการพัฒนาของตำบลโนนทัน

- ๑.๒.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวครบวงจร ทั้งที่พัก อาหารและสินค้า
- ๑.๒.๒ การพัฒนาผลผลิตและสินค้าต่าง ๆ
- ๑.๒.๓ การพัฒนาวิถีชีวิตที่ดีงามของประชาชน
- ๑.๒.๔ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- ๑.๒.๕ ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม
- ๑.๒.๖ ด้านการศึกษา โดยการก่อสร้างแหล่งเรียนรู้วิทยาศาสตร์และการกีฬา

๓.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

๑. การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

ประชาชนมีอาชีพเสริม สามารถเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน แต่ประชาชนก็ยังประสบกับปัญหาทางด้านต่างๆอยู่มาก เช่น ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ภัยธรรมชาติ ขาดปัจจัยการผลิต ฯลฯ ซึ่งจะต้องดำเนินการพัฒนาต่อไป

๒. การดำเนินงานด้านสังคม

การพัฒนาทางด้านสังคมในปีที่ผ่านมา ส่วนมากแล้วจะเป็นการส่งเสริมบทบาทของสถาบันทางสังคมและชุมชน และความเข้มแข็งของกลุ่มและองค์กรต่างๆภายในชุมชน ซึ่งจะเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ด้วย และปัญหาทางด้านสังคมก็ยังมีอีกมาก เช่น ปัญหาการอพยพโยกย้ายแรงงาน ปัญหาการทะเลาะวิวาท ปัญหาการศึกษาต่ำ

๓. การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น แต่โดยภาพรวมแล้วในด้านโครงสร้างพื้นฐานยังต้องมีการพัฒนาอีกมาก เพราะถ่านหิน ไฟฟ้าและน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคยังเป็นปัญหาหลักที่จะต้องดำเนินการแก้ไขเร่งด่วน

๔. การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

การพัฒนาด้านสาธารณสุขจะเน้นในการป้องกันและระงับโรคติดต่อในชุมชน และการส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดีขึ้นและมีความรู้ในการป้องกันโรคต่าง ๆ แต่ก็ยังมีปัญหาในด้านสถานบริการสาธารณสุขยังไม่เพียงพอ บุคลากรด้านสาธารณสุขมีน้อย และขาดงบประมาณในการดำเนินงาน

๕. การดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เพิ่มมากขึ้น แต่ก็ยังมีปัญหาในด้านบุคลากรยังไม่เพียงพอ และประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการส่งเสริม เศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	-การเศรษฐกิจ -การเศรษฐกิจ -บริการชุมชนและ สังคม	-แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ -แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา -แผนงานการเกษตร -แผนงานเคหะและ ชุมชน	-สำนักปลัด -กองการศึกษาฯ -กองช่าง - สำนักปลัด -กองช่าง	ทุกสำนัก/กอง
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการบริหารจัดการ และอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น	-การเศรษฐกิจ -บริการชุมชนและ สังคม -การดำเนินงานอื่น	- แผนงานการเกษตร - แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	-สำนักปลัดฯ -สำนักปลัดฯ - กองการศึกษาฯ	ทุกสำนัก/กอง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์และ คุณภาพชีวิตของ ประชาชนในท้องถิ่น	-บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานบริหารงาน ทั่วไป - แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศึกษา ความสงบภายใน - แผนงานสาธารณสุข - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ - แผนงานการศึกษา - แผนงานสังคม สงเคราะห์	- สำนักปลัด - สำนักปลัด - สำนักปลัด -กองสาธารณสุขฯ - กองการศึกษาฯ - กองการศึกษาฯ - กองสวัสดิการฯ	ทุกสำนัก/กอง

๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	-การดำเนินงานอื่น -บริการชุมชนและ สังคม	- แผนงานสร้างความ เข้มแข็งของชุมชน - แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ - แผนงานสาธารณสุข	-กองสวัสดิการฯ/ สำนักปลัด -กองการศึกษา/ สำนักปลัด -กองสาธารณสุข	ทุกสำนัก/กอง
รวม	๔ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๕ กอง	

ส่วนที่ ๔

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกันให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
-----------------------	---------------------	---------------	-----------------

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปกป้องรักษาหรือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	

	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therats (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด			

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุน	(๕)	

ของแต่ละประเด็น กลยุทธ์	ต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน		
๓.๗ จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุ วิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของ พื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมาย ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่า เป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นใน แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยง ของยุทธศาสตร์ใน ภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/ โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายรายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

**แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	

๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง ครบถ้วน สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้	๖๐	
๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนabrลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	(๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้อุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๓๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

